

האם נאנסה החיילת?

אני מתה על תימנים" היא התחילה לשים ידיים ואמרה שבא לה עלי. היא היתה מיקצועית כזאת, וידעה מה היא עושה. היא אמרה שרוצה יחסים אוראליים, ואני קצת נגעלתי מזה. אחר־כך הלכתי לשרותים, וכאשר חזרתי ראיתי את ניסים ליד המיטה. שאלתי אותה מה הוא עושה, והוא אמר שהלך לקחת כוס־מים מהמיטבת. הוא היה מבוהל ומשונה ואמר לי "תראה מה

היא אמרה. בא לי על כייף", וניסים הביא קצת. ברירה היא שאלה אם יש מוסיקה אחרת חוץ מ"עמך", שזה מר־סיקה מזורחת, והכינה ארבע סיגריות. היא ידעה איך לבנות אותן. ניסים ואבי הלכו לישון, והיא אמרה שגם היא צריכה ללכת, כי היא צריכה לקום מוקדם כדי להגיע לבסיס. הבטחתי לה שאביא אותה בחזרה מוקדם בבוקר, כי בשעה 2.30 אי־אפשר להשיג מוניית

נסעתי עם גרסי לבית שלו, ונעצרתי אחרי כמה ימים. עד כאן דברי העד.

כמו סטודנטית

ב חקירה נגדית שערך סניגורו של עזרא, עוררה־ריון מנחם רובינשטיין, טען הסניגור כי שולמית קיימה יחסי־מין מרצון עם עזרא, ורק כאשר ראתה את בעלה־הריח עולה על מיטתה נבהלה, נעלבה וחששה מאונס, וכך החל כל העניין.

עדה־הגנה היחיד היה הנאשם, עזרא. הוא סיפר:

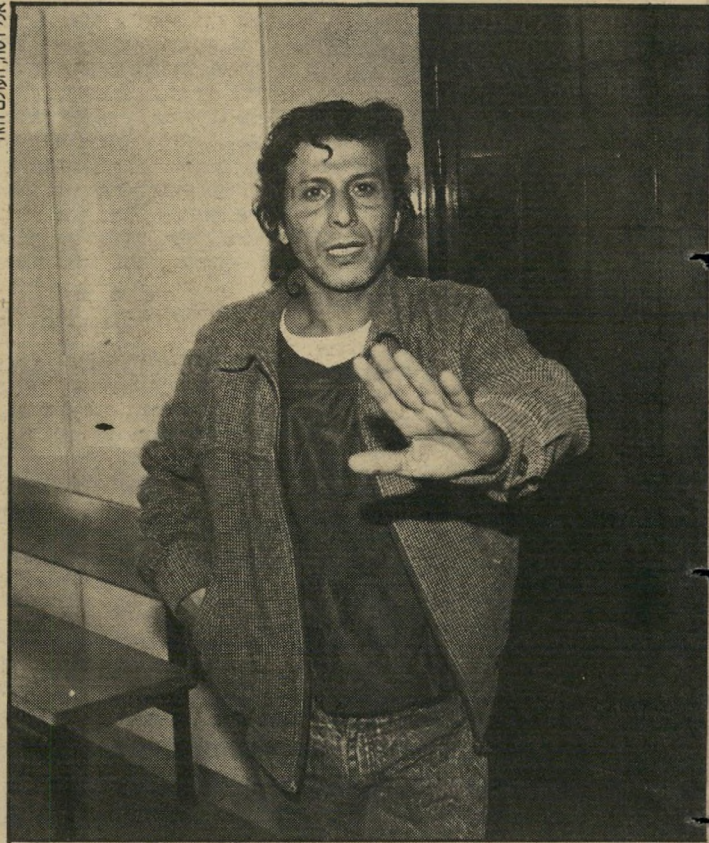
היכרתי את שולמית שבוע קודם לכן. נסעתי עם אבי לחיפה, להביא סחורה לבוטיקים. לקחנו אותה טרמפ. היתה באוטו מוסיקה, עמך' כזאת, והיא שאלה אם אפשר לשים מוסיקה צר־

שכנה עירומה, והם ביקשו ממני צמר גפן. לא יודע למה. כשהלכתי איתם לחפש, נכנס עזרא לשרותים והבחורה נשענה על הדלת ואמרה לי משהו שלא הבנתי, כאילו "אנסו אותי, אונסים אר־תיו" היא לא ניסתה לכסות את עצמה ולא נראתה מפוחדת.

הייתי המום. זה היה עניין של שניות, ואז עזרא יצא מהשרותים ורחף

אלי דסה, תעלום החז

אלי דסה, תעלום החז

פתית. כאן, על רוכן־הערים, היא התנהגה כמו סטודנטית ודיברה יפה, אבל כאשר נסעה איתנו היא דיברה בחופ־שיות והיתה חברותית כזאת. היה בינינו כימיה.

ביקשתי ממנה את מיספר־הטלפון שלה, ונתתי לה את שלי. זאת אומרת, נתתי לה את מיספר־הטלפון של אבי, כי אני נשוי וגר עם אשתי. לא סיפרתי לה זאת.

צילצלתי אליה וקבענו פגישה בשעה 10.30 בלילה, בכביש החוף, ביקשתי תימנים שילווח לי כסף וישיג לי מכונית, ונסעו לקחת אותה. שתינו בירה באוטו, וגם בכיכר־אתרים. אחר־כך החלטנו לנסוע לניסים הביתה, כדי לי המשיך שם. היא שאלה איך תחזור הביתה, ואני אמרתי לה שאביא אותה כמובנית.

עד ניסים לוי בבית־המישפט

אני לא צדיק גדול...

אמרתי להם שיילכו מהבית שלי, כי אני לא רוצה שהיא תעלה בבית שלי. הם ביקשו מגרסי שיקח אותה באוטו שלו, אבל הוא לא רצה. כולנו יצאנו מהבית, וכל אחד הלך לדרכו. אני

אותי ואמר לי שזה לא עניין שלי, והוא והבחורה חזרו לחדר השני. אחרי כמה דקות שמעתי ויכוח יותר קולני, וזה לא היה מתאים לי בבית שלי. קמתי לראות מה קורה. הבחורה

נאשם עזרא היוזי (משמאל, עם שוטר)

היא נראתה לי בחורה לכיוון הנכון, ופתאום ככה"

קרה לה" היא היתה מכווצת, נשמה ונשפה ונראתה לי מוזרה. כבר לא ידעתי אם זה מישחק או לא מישחק. היא קיללה את ניסים ואמרה לו שתביא אר־תו על אונס.

הושבתי אותה על הכורסה והחצתי לה את הפנים. שמתי עליה סריון, ואז נשמע צילצול בדלת ובא בני גרסי. הוא הסתכל עליה ואמר שזו תופעה של אסטמה, והוא מכיר את זה. ניסים אמר לי שאקח אותה ואסתלק. ביקשתי ממנו שיתן לה להישאר עוד קצת ברירה, כי היא לא מרגישה טוב, אבל הוא לא הסכים.

ביקשתי מגרסי שיקפיץ אותה במכוניתו הביתה או לבית־חולים, אבל הוא סירב ואמר שהוא ממחר ירדנו למטה, היא אמרה שבחוף טוב לה יותר. התנשקנו, נתתי לה 20 ש"ח, כי לא נשאר לי הרבה כסף. הראיתי לה היכן הכביש הראשי, ששם אפשר לתפוס מוניית.

כאשר אני ואבי מצאנו מוניית, כבר לא ראינו אותה.

עד כאן עדותו של עזרא. אחרי עדות הנאשם שאל אותו השוטר פט גילעדי: "אם הכל היה כל־כך יפה, מדוע שבחורה תעליל עליך?"

השיב עזרא: "כנראה ניסים רצה לי התעסק איתה, והיא נעלבה והחליטה להתלונן על כולנו."

לסניגור רובינשטיין אמר הנאשם: "אני חושב שבגלל שאני תימני מצנני עאיסיטי החליטו להתלבש עלי במישי טרה."

בראשית החודש יחליטו השופטים איזו גרסה הם מעדיפים, ולמי הם מאמינים.

בכפר־שלם, ובדירה לא היה טלפון. בחדר היתה מיטה זוגית פתוחה, וש'אלתי אותה אם היא רוצה שאביא לה פאיג'מה מניסים, אבל היא אמרה שהיא רגילה לישון ככה, כי היא פריקית כי זאת. היא נזרקה על המיטה עם הבגדים ודיברה בקול מרחף. חלצתי לה את הנעליים מתוך ג'נטלמניות, ונכנסתי גם כן למיטה עם בקבוק־בירה.

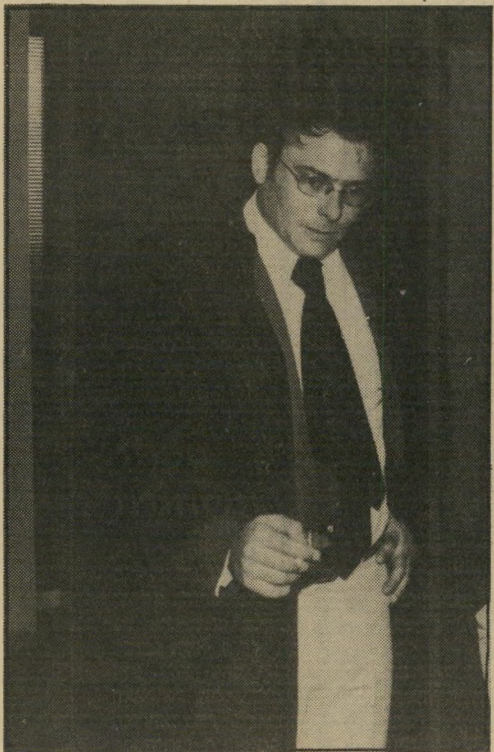
מתה על תימנים

ח יבקתי אותה ושאלתי אם בא לה לעשות סכס. היא התפרצה ו' אמרה: "לא, אל תיגע בי! אני במחזור" זה היה כל־כך מוזר, כי מקיצוניות אחת עברה לשניה. היא נראתה לי בחורה לכיוון הנכון, ופתאום ככה. היא אמרה לי "עוזב אותי". או מתוך סקרנות שאלתי אם עברה עליה איזו טראומה. היא אמרה שתוכיח לי שהיא במחזור, וביקשה שאקח מניסים צמר־גפן.

הלכנו יחד לניסים, היא היתה חצי חשופה כזאת, ורוקה, היא נראתה לי מסטולית.

שאלתי שוב מה קרה לה, והיא אמרה כי מעולם לא סיפרה זאת לאיש, אבל לפני חצי שנה נסעה עם חברה לטבריה. כאשר ישנו בחוף בשקיי־שנה, ניגש אליהם אדם מבוגר שהיא לא הכירה, ואנס אותה. היא בכתה ונשבעה לי שמא לא היתה עם גבר, ואמרה שלא רצתה להתלונן בגלל הבושות.

חיבקתי אותה כדי להרגיעה, נזרקנו כזה למיטה ואחרי שתי דקות היא נישקה אותי ואמרה: "איזה עור חלק יש לך!"

סניגור רובינשטיין, בגולל שאני תימני מצנעאיסיטי...

תובעת אחיטוב, כי היא פריקית כזאת"